2022_3_366_380

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾകടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2022_3_366_380

ചന്ദ്രപാൽ

V.

ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനം (മുൻ M.P.)

(2015 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 378)

2022 മെയ് 27

[ജസ്റ്റിസ് ഡോ. ധനഞ്ജയ വൈ ചന്ദ്രചൂഡ്, ജസ്റ്റിസ് ബേല എം. ത്രിവേദി]

ശിക്ഷാനിയമം, 1860: 302, 201/34 എന്നീ വകുപ്പുകൾ– കൊലപാതകം – പ്രണയബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ട ഒരു പെൺകുട്ടിയെയും ആൺകുട്ടിയെയും കാണാതായതായും പത്ത് ദിവസത്തിന് ശേഷം അവരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ അഴുകിയ നിലയിൽ മരത്തിൽ തൂങ്ങി മരിച്ചതായും കണ്ടെത്തിയതാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ്– അപ്പീൽവാദിയായ –പ്രതികൾക്കും മറ്റ് കൂട്ട് പ്രതികൾക്കുമെതിരായ കൊലപാതക ആരോപണങ്ങൾ– 302/34, 201/34 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റസ്ഥാപനവും അതനുസരിച്ചുള്ള ശിക്ഷാവിധിയും– അപ്പീലിൽ, അപ്പീൽവാദിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കുറ്റസ്ഥാപനത്തിന്റെയും ശിക്ഷാവിധിയുടെയും ഉത്തരവ് ഹൈക്കോടതി ശരിവെച്ചു, എന്നിരുന്നാലും, വകുപ്പ് 302/34 പ്രകാരം കൂട്ട് പ്രതിയുടെ ശിക്ഷാവിധി റദ്ദാക്കി, എന്നാൽ വകുപ്പ് 201/34 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം ശരിവെച്ചു. – അപ്പീലിൽ, ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു: മരണപ്പെട്ടയാളുടെ നരഹത്യയുടെ തെളിവ് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ തെളിവുകളിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ, കൂടാതെ ആത്മഹത്യാപരമായ മരണത്തിനുള്ള സാധ്യത തള്ളിക്കളയാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, അപ്പീൽവാദിയെ "അവസാനമായി ഒരുമിച്ച് കണ്ടു" എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല. – രേഖയിലുള്ള തെളിവുകളുടെ സമ്പൂർണ്ണത കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 302/34 പ്രകാരം ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റത്തിന്, കൂട്ട് –പ്രതി നടത്തിയതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന എക്സ്ട്രാ ജൂഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ വളരെ ദുർബലമായ തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ച്, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി മുന്നോട്ടുവച്ച 'അവസാനമായി ഒരുമിച്ച് കണ്ടു' എന്ന സിദ്ധാന്തത്തെ ആശ്രയിച്ച് അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റി. – കൂടാതെ, മരിച്ച പെൺകുട്ടിയെ എങ്ങനെ, ആരാണ് കൊലപ്പെടുത്തിയത് എന്നതിന് തെളിവുകളൊന്നും പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങൾ ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി തെളിയിക്കുന്നതിൽ

2022_3_366_380

പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടു – സംശയം എത്ര ശക്തമാണെങ്കിലും തെളിവുകളുടെ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയില്ല – തെളിവുകൾ – അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് അയാൾ കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെട്ടു എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കൺഫെഷൻ– അവസാനമായി കണ്ടു എന്ന സിദ്ധാന്തം.

തെളിവുകൾ: എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം–തെളിവുകളുടെ മൂല്യം – വിധിച്ചു : എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം ഒരു ദുർബലമായ തെളിവാണ് – ഇത് ആത്മവിശ്വാസം പകരുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും തെളിവുകളാൽ പൂർണ്ണമായും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, സാധാരണയായി എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം കൊലപാതക കുറ്റത്തിന് ഒരാൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടരുത്– കൂട്ടുപ്രതികൾ നൽകിയ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം ഒരു സ്ഥിരീകരണ തെളിവായി മാത്രമേ അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയൂ.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ച് കോടതി

പ്രസ്താവിച്ചു : 1.1 ആരോപണവിധേയമായ സംഭവത്തിന് ദൃക്സാക്ഷികളില്ലാത്തതിനാൽ പ്രോസിക്യൂഷന്റെ മുഴുവൻ കേസും സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെന്ന് തർക്കമില്ലാതെ പറയാം. ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ഒരു പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന്, പ്രോസിക്യൂഷൻ നരഹത്യയുടെ വസ്തുത തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് കോടതി ആദ്യം കാണേണ്ടതുണ്ട്. മരിച്ച രണ്ടുപേരുടെയും പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയ പിഡബ്ല്യു–13 ഡോക്ടറുടെ തെളിവുകൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രസക്തമായിരിക്കും. 12.12.1994 ന് മരിച്ച രണ്ട് പേരുടെയും പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയതായി അദ്ദേഹം കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച മൊഴിയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. മരിച്ച രണ്ട് പേരുടെയും മൃതദേഹങ്ങൾ അഴുകിയ അവസ്ഥയിലായിരുന്നു എന്നും; മരിച്ച ബി യുടെ കഴുത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കെട്ടിന്റെ അടയാളം മരണത്തിനു മുൻപ് ഉള്ളതാണെന്നും മരണകാരണം ശ്വാങ്ങിയത് കാരണം ഉണ്ടായ ആസ്ഫിക്സിയ ആണെന്നും 8 മുതൽ 10 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മരണം സംഭവിച്ചതായും മരണത്തിന്റെ സ്വഭാവം ആത്മഹത്യയാണെന്നും കണ്ടെത്തി. ആ ഡോക്ടർ K യെ സംബന്ധിച്ചും സമാനമായ വസ്തുതകൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇത് ഒരു നരഹത്യ മരണമാണോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു അഭിപ്രായവും പ്രകടിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. പ്രതിയുടെ അഭിഭാഷകൻ നടത്തിയ എതിർ വിസ്താരത്തിൽ, നരഹത്യയുടെ ലക്ഷണങ്ങളൊന്നും കണ്ടെത്തിയില്ലെന്നും 12.12.1994 ന് നൽകിയ റിപ്പോർട്ടിൽ മരിച്ചവരുടെ മരണം കൊലപാതകമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമായി

2022_3_366_380

സമ്മതിച്ചിരുന്നു. തീർച്ചയായും, 30.04.1995 ന് സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മരണങ്ങൾ നരഹത്യയാകാം എന്ന് ഒരു നിഗമനം എടുക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നു. [ഖണ്ഡിക 7,8] [374-സി; 375-ഇ-ജി; 376-ബി-സി]

1.2 ഐ. പി. സി. വകുപ്പ് 302 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് അപ്പീൽവാദിയുടെ ശിക്ഷാവിധി സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, മരണങ്ങൾ നരഹത്യയാണോ എന്ന നിഗമനത്തിലെത്താൻ ഡോക്ടറുടെ എല്ലാ തെളിവുകളും ഹൈക്കോടതി പരിഗണിച്ചില്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ, പ്രോസിക്യൂഷനോ എതിർഭാഗത്തിനോ പ്രയോജനപ്പെടാത്ത ഒരു അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചതിനാൽ ഡോക്ടറുടെ പ്രസ്താവന പ്രധാനമല്ലെന്നും സെഷൻസ് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ, മരിച്ചവരുടെ മരണം ആത്മഹത്യയല്ല, നരഹത്യയാണെന്ന് ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി തെളിയിക്കേണ്ടത് പ്രോസിക്യൂഷന് അനിവാര്യമായിരുന്നു, പ്രത്യേകിച്ചും പ്രതികളുടെ പ്രതിരോധം ബി, കെ എന്നിവർ ആത്മഹത്യ ചെയ്തുവെന്നും അവരുടെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയ ഡോക്ടർമാർ അവരുടെ മരണത്തിന്റെ സ്വഭാവം ആത്മഹത്യയാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ. [ഖണ്ഡിക 9] [376-സി-എഫ്]

1.3 തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 30 അനുസരിച്ച്, ഒരേ കുറ്റത്തിന് ഒന്നിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തികൾ സംയുക്തമായി വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുകയും അത്തരം വ്യക്തികളിൽ ഒരാൾ അയാൾക്ക് തന്നെയും അത്തരം വ്യക്തികളിൽ ചിലരെയും ബാധിക്കുന്ന കുറ്റസമ്മതം നടത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, കോടതിക്ക് അത്തരം കുറ്റസമ്മതം അത്തരം മറ്റ് വ്യക്തിക്കെതിരെയും അത്തരം കുറ്റസമ്മതം നടത്തുന്ന വ്യക്തിക്കെതിരെയും പരിഗണിക്കാം. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം ഒരു ദുർബലമായ തെളിവാണ്, അത് ആത്മവിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും തെളിവുകളാൽ പൂർണ്ണമായും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, സാധാരണയായി കൊലപാതക കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കരുത്. കൂട്ട്പ്രതി നൽകിയ എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന തെളിവുകളാണ്. പ്രതികൾക്കെതിരെ കാര്യമായ തെളിവുകളൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനാൽ, കൂട്ട്പ്രതി നടത്തിയതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതത്തിന് അതിന്റെ പ്രാധാന്യം നഷ്ടപ്പെടുന്നു, കൂടാതെ കൂട്ട്പ്രതിയുടെ

2022_3_366_380

അത്തരം എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു ശിക്ഷയും ഉണ്ടാകില്ല. [ഖണ്ഡിക 11] [377-എ-ഡി]

M.P. സംസ്ഥാനം സിബിഐ മുഖേന ആൻഡ് അദർസ് വേഴ്സസ് പൾട്ടൻ മല്ല ആൻഡ് അദർസ് **(2005) 3** എസ്. സി. സി **169: [2005] (1)** എസ്. സി. ആർ **710;** സഹദേവൻ & മറ്റൊരാൾ Vs തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാനം **(2012) 6** എസ്. സി. സി **403: [2012] (4)** എസ്. സി. ആർ **366;** ജഗത്രുപ് സിംഗ് വേഴ്സസ് പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം **(2012) 11** എസ്. സി. സി **768: [2012] (7)** എസ്. സി. ആർ **91;** എസ് കെ യൂസഫ് വെസ്റ്റ് ബംഗാൾ സംസ്ഥാനം **(2011) 11** എസ്. സി. സി **754: [2011] (8)** എസ്സിആർ **83;** പഞ്ചോ വേഴ്സസ് ഹരിയാന സംസ്ഥാനം **(2011) 10 SCC 165: [2011] (12) SCR 1173**-എന്നിവ പരാമർശിച്ചു.

1.4 പ്രസ്തുത കേസിൽ, കൂട്ട് പ്രതി വി പിഡബ്ല്യു-4 ന് മുന്നിൽ തന്നിൽ തന്നെ കുറ്റം ആരോപിക്കുന്ന എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം നടത്തിയെന്നതും മറ്റ് സാക്ഷികൾക്ക് മുന്നിൽ അതായത് പിഡബ്ല്യു-5, പിഡബ്ല്യു-6, പിഡബ്ല്യു-7 എന്നിവർക്ക് മുന്നിൽ, മറ്റ് മൂന്ന് പ്രതികളും കൊലപാതകം നടത്തിയെന്നും മൃതദേഹങ്ങൾ സംസ്കരിക്കുന്നതിനും തെളിവുകൾ മറവ് ചെയ്യാൻ അവരെ സഹായിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തോട്- V ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്ന എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം നടത്തിയെന്നതും ശരിയാണ്. V യുടെ എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ച് സെഷൻസ് കോടതി നാല് പ്രതികളെയും ശിക്ഷിച്ചുവെങ്കിലും, ഹൈക്കോടതി, ഈ രണ്ട് എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തക്കേടുകൾ കണക്കിലെടുത്ത്, മൂന്ന് പ്രതികളായ അതായത് B, M, V എന്നിവരെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കി. കൂട്ട് പ്രതി V യുടെ അത്തരം ദുർബലമായ തെളിവുകൾ മരണപ്പെട്ട B, K എന്നിവരുടെ കൊലപാതകത്തിൽ മറ്റ് കൂട്ട് പ്രതികൾ കുറ്റക്കാരാണെന്ന് തെളിയിക്കുകയോ വിശ്വസനീയമായി കണ്ടെത്തുകയോ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, ഹൈക്കോടതിക്ക് ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് വിധിക്കുന്നതിനായി മേൽപ്പറഞ്ഞ തെളിവുകൾ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. [ഖണ്ഡിക 12] [378-ബി-എഫ്] എ.

1.5. പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് അനുസരിച്ച്, നിർഭാഗ്യകരമായ രാത്രിയിൽ പ്രതി C മരിച്ച K യെ വിളിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നത് പിഡബ്ല്യു-1 കണ്ടിരുന്നു. ഗ്രാമപ്പഞ്ചായത്തിന്റെ പരിസരത്ത് ഇരുന്നപ്പോൾ C തന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് K യെ വിളിക്കുന്നത് താൻ കണ്ടുവെന്ന് കരുതിയാലും, അവസാനമായി സിയോടൊപ്പം K യെ കണ്ട സമയത്തെക്കുറിച്ചോ തീയതിയെക്കുറിച്ചോ മേൽപ്പറഞ്ഞ D വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുതയ്ക്ക് പുറമെ,

2022_3_366_380

മരിച്ചവരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയ ദിവസത്തിന് പത്ത് ദിവസം മുമ്പാണ് ഈ സംഭവം നടന്നത്. രണ്ട് സംഭവങ്ങൾ- അതായത് -C തന്റെ വീട്ടിൽ K യെ വിളിക്കുന്നത് D കണ്ട ദിവസം, K യുടെ മൃതദേഹം കണ്ടെത്തിയ ദിവസം തമ്മിലുള്ള സമയ വ്യത്യാസം വളരെ വലുതായിരിക്കെ അപ്പീൽവാദിയെ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടാണ്, പ്രത്യേകിച്ചും പ്രോസിക്യൂഷൻ വ്യക്തവും ദൃഢവുമായ തെളിവുകളൊന്നും ഹാജരാക്കാത്തപ്പോൾ. [ഖണ്ഡിക 13] [378-F-H; 379-A]

1.6 ഐ. പി. സി. 302-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനായി പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കേണ്ട ആദ്യത്തേതും പ്രധാനവുമായ വശം നരഹത്യയാണ്. പ്രോസിക്യൂഷന്റെ തെളിവുകളിൽ മരണപ്പെട്ടയാളുടെ നരഹത്യയുടെ തെളിവില്ലാതിരിക്കുകയും ആത്മഹത്യയ്ക്കുള്ള സാധ്യത തള്ളിക്കളയാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, "അവസാനമായി ഒരുമിച്ച് കണ്ടു" എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം അപ്പീൽവാദിയായ-പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 18] [379-എഫ്-ജി]

1.7 രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളുടെ ആകെത്തുകയാണ് പരിഗണിക്കുന്നതെങ്കിൽ, കൂട്ട് -പ്രതി V നടത്തിയതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ വളരെ ദുർബലമായ തെളിവിനെ ആശ്രയിച്ചും, പിഡബ്ല്യു-1 മുന്നോട്ടുവച്ച "അവസാനമായി ഒരുമിച്ച് കണ്ടു" എന്ന സിദ്ധാന്തത്തെ ആശ്രയിച്ചും ഐപിസി 302, 34 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് അപ്പീൽവാദിയായ -പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതി വലിയ തെറ്റ് ചെയ്തു. മരിച്ച ബി എങ്ങനെയാണ്, ആരാണ് കൊലപ്പെടുത്തിയതെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന പേരിന് അർഹമായ തെളിവുകളൊന്നും പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, അപ്പീൽവാദിയയായ -പ്രതിക്കെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങൾ ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് വിധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സംശയം എത്ര ശക്തമാണെങ്കിലും അതിന് തെളിവ് സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയില്ല. അപ്പീൽവാദിയെ അയാൾക്കെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 19,20] [379-ജി; 380-എ-സി]

ശിവാജി സാഹബ്റാവു ബോബ്ഡെയും മറ്റൊരാളും വേഴ്സസ് മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനവും (1973) 2 എസ്. സി. സി 793: [1974] (1) എസ്. സി. ആർ 489; ശരദ് ബേർഡിചന്ദ് സർദ വേഴ്സസ് മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം (1984) 4 എസ്. സി. സി 116: [1985] (1) എസ്. സി. ആർ 88; ബോധരാജ് & മറ്റുള്ളവർ വേഴ്സസ് ജമ്മു കാശ്മീർ സംസ്ഥാനം (2002) 8 എസ്. സി. സി 45:

2022_3_366_380

[2002] (2) സപ്ലിമെന്റ്. എസ്സിആർ 67; ജസ്വന്ത് ഗിർ വേഴ്സസ് സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ് (2005) 12 എസ്. സി. സി 438; അർജുൻ മാരിക്കും മറ്റുള്ളവരും Vs ബീഹാർ സംസ്ഥാനം 1994 സുപ്പ് (2) എസ്. സി. സി 372: [1994] (2) എസ് സി ആർ 265 എന്നിവ –പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കേസ് നിയമം പരാമർശിച്ചു

[1974] (1) എസ് സി ആർ 489 ഖണ്ഡിക 7 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

[1985] (1) എസ് സി ആർ 88 ഖണ്ഡിക 7 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

[2005] (1) സിസി ആർ 710 11 ഖണ്ഡിക പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

[2012] (4) 12 എസ് സി ആർ 366 ഖണ്ഡിക പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

[2012] (7) എസ്. സി. ആർ 91 ഖണ്ഡിക 12 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

[2011] (8) എസ്. സി. ആർ 83 ഖണ്ഡിക 12 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

[2011] (12) എസ് സി ആർ 1173 ഖണ്ഡിക 12 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

[2002] (2) സപ്ലിമെന്റ്. എസ് സി ആർ 67 ഖണ്ഡിക 15 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

(2005) 12 എസ് സി സി 438 ഖണ്ഡിക 16 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

[1994] (2) എസ് സി ആർ 265 ഖണ്ഡിക 17 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : 2015 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 378.

1998 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1812 ൽ ബിലാസ്പൂരിലെ ഛത്തീസ്ഗഡ് ഹൈക്കോടതിയുടെ 25.03.2014 ലെ വിധിന്യായത്തിൽനിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അക്ഷത് ശ്രീവാസ്തവ, ശ്രീമതി പൂജ ശ്രീവാസ്തവ, സാത്വിക് മാത്തൂർ, അഭിഭാഷകർ അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി.

എ. സൌരവ് റോയ്, ഡെപ്യൂട്ടി എജി, മഹേഷ് കുമാർ, കൌശൽ ശർമ, ശ്രീമതി ദേവിക ഖന്ന, ശ്രീമതി വി. ഡി. ഖന്ന, എന്നീ അഭിഭാഷകർ എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി.

2022_3_366_380
ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് ബെലാ എം. ത്രിവേദി

1. 1998 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1812 ൽ ബിലാസ്പൂരിലെ ഛത്തീസ്ഗഡ് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിനും ശിക്ഷാവിധിക്കും എതിരെയാണ് പ്രസ്തുത അപ്പീൽ.

2. പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് അനുസരിച്ച്, മരിച്ച കുമാരി ബൃന്ദാബായി കുംഹാർ ജാതിയിൽപ്പെട്ട ഭാഗീരഥി കുംഹാറിന്റെ മകളായിരുന്നു. പഞ്ചർ ഗ്രാമവാസിയും സിദ്ദാർ (ഗൗർ) ജാതിയിൽപ്പെട്ടയാളുമായിരുന്ന കനയ്യ സിദ്ദാറും കുമാരി ബൃന്ദാബായിയും തമ്മിൽ ഒരു പ്രണയബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു, അത് ഭഗിരതിയും സഹോദരൻ ചന്ദ്രപാലും അംഗീകരിച്ചില്ല. 2.12.1994 ന് കുമാരി ബ്രിന്ദയെയും കനയ്യയെയും കാണാതായി. തിരച്ചിൽ നടത്തിയെങ്കിലും കാണാതായതായി റിപ്പോർട്ടില്ല. 1994 ഡിസംബർ 11.12.1994 ന് രാവിലെ 09:00 ഓടെ ലോധു (പിഡബ്ല്യു-2) കാജുബാദിയിൽ (കഴുവണ്ടി നഴ്സറി) പോയി മരിച്ച കുമാരി ബ്രിന്ദയുടെയും കനയ്യയുടെയും മൃതദേഹങ്ങൾ കഴുവണ്ടി മരത്തിൽ തൂങ്ങിയതായി കണ്ടു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം തിരിച്ചുവന്ന് സർപഞ്ച് ബാരൻ സിംഗ് താക്കൂറിനെ അറിയിച്ചു. അവരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ അഴുകിയ നിലയിലായിരുന്നു, തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല, എന്നിരുന്നാലും വിവരമറിയിച്ച ചന്ദ്രപാൽ മൃതദേഹങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം, ചന്ദ്രപാലും ഭോലാസിംഹും (പിഡബ്ല്യു-4) ഏകദേശം 16:00 നും 16.05 നും മണിക്ക് മെർഗ് അറിയിപ്പുകൾ നൽകി, 11.12.1994 ന് യഥാക്രമം 67/94, 68/94 എന്നീ നമ്പറുകളിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. മൃതദേഹങ്ങൾ പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനായി അയച്ചു. മരിച്ച കുമാരി ബൃന്ദയുടെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ (മുൻ. P/22) അത് നടത്തിയ ഡോ. R.K. സിംഗ് (PW-13) അവളുടെ കഴുത്തിന് മുകളിലുള്ള കെട്ടിന്റെ അടയാളം മരണത്തിന് മുൻപുള്ളതായി കാണുന്നെന്നും മരണകാരണം തൂങ്ങിയതിനാലുള്ള ആസ്ഫിക്സിയ ആണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ (ഉദാ. പി/23) മരിച്ച കനയ്യയുടെ മരണകാരണം തൂങ്ങിമരിച്ചതിനാലുള്ള ആസ്ഫിക്സിയ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. രണ്ട് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടുകളിലും മരണം 8 മുതൽ 10 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ സംഭവിച്ചതാണെന്നും മരണത്തിന്റെ സ്വഭാവം ആത്മഹത്യയാണെന്നും വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. പ്രോസിക്യൂഷന്റെ മറ്റൊരു കേസ് അനുസരിച്ച്, 02.12.1994 ന് മരിച്ച കനയ്യ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തിന്റെ പരിസരത്ത് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു, അവിടെ ചില ടിവി പരിപാടികൾ നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ആ സ്ഥലം വിട്ട് തൻറെ കോടാലി (ഗന്ധസു) തേക്കാൻ ഹാൻഡ് പമ്പിന് സമീപം പോയി. ആ സമയത്ത് പ്രതി ചന്ദ്രപാൽ കനയ്യയെ വിളിച്ച് വീട്ടിലേക്ക്

2022_3_366_380

കൊണ്ടുപോയി മുറിയിൽ പൂട്ടി, എല്ലാ പ്രതികളും അതായത് ഭാഗീരഥി, ചന്ദ്രപാൽ, മംഗൾ സിംഗ്, വിദേശി എന്നിവർ അവരുടെ പൊതു ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ച് അയാളെ കഴുത്ത് ഞെക്കി കൊലപ്പെടുത്തി. അതിനുശേഷം പ്രതികളായ മംഗൾ സിങ്ങും വിദേശിയും ചേർന്ന് കുമാരി വൃന്ദയെ കൊലപ്പെടുത്തി. കൊലപാതകത്തിന് ശേഷം കനയ്യയുടെയും ബൃന്ദയുടെയും മൃതദേഹങ്ങൾ 04.12.1994 വരെ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ച ശേഷം മൃതദേഹങ്ങൾ കജുബാടിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. തുടർന്ന് കജുബാടിയിലെ കുരുവണ്ടി മരത്തിൽ കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി അങ്ങനെ പ്രതികൾ ഇരുവരും ആത്മഹത്യ ചെയ്തുവെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

3. സെഷൻസ് കോടതി ഐപിസി 34 -ാം വകുപ്പ് ചേർത്ത് വായിക്കുന്ന വകുപ്പ് 302 ന് പകരം വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം നാല് പ്രതികൾക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തി, അതായത്, ഭഗിരതി, ചന്ദ്രപാൽ, മംഗൾ സിംഗ്, വിദേശി എന്നിവർക്കെതിരെ. പ്രതികളിൽ ഓരോരുത്തർക്കുമെതിരെ ഐപിസി 34-ാം വകുപ്പ് ചേർത്ത് വായിക്കുന്ന 201-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരവും 1989 ലെ പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമത്തിലെ 3 (2) (വി) വകുപ്പ് പ്രകാരവും പ്രത്യേകം കുറ്റം ചുമത്തി. പ്രതികൾക്കെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് പ്രോസിക്യൂഷൻ 16 സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കുകയും രേഖകൾ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. റായ്പൂരിലെ ഒന്നാം അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി (ഛത്തീസ്ഗഡ്) രേഖകൾ പരിശോധിച്ച ശേഷം, 03.08.1998 ലെ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും പ്രകാരം, എല്ലാ പ്രതികളെയും എസ് സി എസ്ടി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (2) (V) പ്രകാരം ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് കുറ്റവിമുക്തരാക്കി. ഐപിസി 302, 34 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ജീവപര്യന്തം തടവും ഐപിസി 201, 34 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം രണ്ട് വർഷം കഠിന തടവും വിധിച്ചു.

4. സെഷൻസ് കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും അസ്വസ്ഥരായ പ്രതികളായ ഭാഗീരഥി, ചന്ദ്രപാൽ, മംഗൾ സിംഗ് എന്നിവർ 1998 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1812 ആയും പ്രതി വിദേശി 1998 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2005 ആയും ബിലാസ്പൂരിലെ ഛത്തീസ്ഗഡ് ഹൈക്കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചു. ഹൈക്കോടതി, അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും മുഖേന, ഐപിസി 34 -ാം വകുപ്പ് ചേർത്ത് വായിക്കുന്ന 302-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരവും , ഐപിസി 34 -ാം വകുപ്പ് ചേർത്ത് വായിക്കുന്ന 201-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരവും ചെയ്ത കുറ്റത്തിന് രണ്ടാം നമ്പർ പ്രതി ചന്ദ്രപാലിന് വിധിക്കപ്പെട്ട കുറ്റസ്ഥാപനവും ശിക്ഷയും സ്ഥിരീകരിച്ചു അതനുസരിച്ച് പ്രസ്തുത പ്രതി ചന്ദ്രപാലിന്റെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1998 ലെ 1812 ലെ കേസ് തള്ളുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും,

2022_3_366_380

ഐപിസി വകുപ്പ് 34- ചേർത്തുവായിച്ചുകൊണ്ട് 302-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം പ്രതികളായ ഭാഗീരഥി കുംഹാർ, മംഗൾ സിംഗ്, വിദേശി എന്നിവർക്ക് നൽകിയ ശിക്ഷ ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കി, എന്നിരുന്നാലും ഐപിസി വകുപ്പ് 34 ചേർത്തുവായിച്ചുകൊണ്ട് 201-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കുറ്റത്തിന് അവരുടെ ശിക്ഷ ഉറപ്പാക്കുകയും അവരെല്ലാവരെയും ഇതിനകം അനുഭവിച്ച കാലയളവിലേക്ക് ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച്, 1998-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1812 ഉം 1998-ലെ 2005 ഉം ഭാഗികമായി അനുവദനീയമായിരുന്നു. ഈ വിധിന്യായത്തിലും ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിലും അസ്വസ്ഥനായ പ്രസ്തുത അപ്പീൽവാദി-പ്രതി ചന്ദ്രപാൽ പ്രസ്തുത അപ്പീൽ നൽകി.

5. പ്രോസിക്യൂഷൻ പരിശോധിച്ച സാക്ഷികളുടെ, പ്രത്യേകിച്ച് പിഡബ്ല്യു-2, പിഡബ്ല്യു-4, പിഡബ്ല്യു-5, പിഡബ്ല്യു-6 എന്നിവയുടെ തെളിവുകളിലേക്ക് കോടതിയെ കൊണ്ടുപോകുന്ന അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ അക്ഷത് ശ്രീവാസ്തവ, പ്രതിയായ വിദേശി തങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ നടത്തിയ എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അവരുടെ തെളിവുകളിൽ വലിയ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുണ്ടെന്ന് വാദിച്ചു. ഈ കോടതിയുടെ വിവിധ തീരുമാനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച്, കൂട്ട് പ്രതി നൽകിയ എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ശിക്ഷ വിധിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു, കാരണം ഇത് വളരെ ദുർബലമായ തെളിവാണ്. 'അവസാനമായി കണ്ടു' എന്ന സിദ്ധാന്തത്തെ എതിർത്ത അദ്ദേഹം, കനയ്യയെ അവസാനമായി കണ്ടുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന പിഡബ്ല്യു 1 ധൻസിംഗിന്റെ പ്രസ്താവന, പ്രസ്തുത അപ്പീൽവാദി വിളിച്ചതിനാൽ, സംഭവം നടന്ന് 4 മാസത്തിന് ശേഷമാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയതെന്ന് പറഞ്ഞു. പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് അനുസരിച്ച് പോലും, മൃതദേഹങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയ തീയതിക്ക് 10 ദിവസം മുമ്പാണ് അപ്പീൽവാദി കനയ്യയെ വിളിച്ചത് കൂടാതെ മരിച്ചയാളെ അപ്പീൽവാദിയോടൊപ്പം അവസാനമായി കണ്ട ദിവസം മുതൽ മൃതദേഹം കണ്ടെത്തിയ ദിവസം വരെ നീണ്ട ഇടവേളയും ഉള്ളതിനാൽ അത്തരം തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് വളരെ അപകടകരമായിരുന്നു. തൂങ്ങിയതിന് ഫലമായുണ്ടായ ആസ്ഫിക്സിയയാണ് മരണകാരണമെന്ന് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയ ഡോക്ടറും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അത് ആത്മഹത്യയാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ വ്യക്തമായതോ ദൃഢമായതോ ആയ തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ, രണ്ട് കോടതികളും അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഗുരുതരമായ പിഴവ് വരുത്തി.

2022_3_366_380

6. എന്നിരുന്നാലും, അപ്പീൽവാദിയുടെ കുറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സെഷൻസ് കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ഒരേസമയം കണ്ടെത്തലുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കെ, കോടതി അതിൽ ഇടപെടില്ലെന്ന് എതിർകക്ഷി സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം ഒരു ദുർബലമായ തെളിവായിരിക്കുമെന്ന് ന്യായമായും സമ്മതിക്കുമ്പോൾ, പ്രോസിക്യൂഷൻ സമർപ്പിച്ച മറ്റ് സ്ഥിരീകരണ തെളിവുകൾ ഉണ്ടെന്നും അത് പ്രസ്തുത അപ്പീൽവാദിയുടെ കുറ്റത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളുടെ മുഴുവൻ ശൃംഖലയും നിർണ്ണായകമായി തെളിയിച്ചുവെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിൻറെ അഭിപ്രായത്തിൽ, 02.12.1994 ന് നടന്നതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സംഭവത്തിന് ശേഷം, 11.12.1994 ന് മൃതദേഹങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതു വരെ, മരിച്ച ബ്രിന്ദയെയും കനയ്യയെയും ആരും ഗ്രാമത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ല, അതിനാൽ നിലവിലെ അപ്പീൽവാദിക്കൊപ്പം കനയ്യയെ അവസാനമായി കണ്ട പിഡബ്ല്യു-1 ധൻസിംഗിൻറെ തെളിവുകൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയ ബന്ധപ്പെട്ട ഡോക്ടറും മരിച്ചയാളുടെ മരണം നരഹത്യയായിരിക്കാമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നതായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

7. ആരോപണവിധേയമായ സംഭവത്തിന് ദൃക്സാക്ഷികളില്ലാത്തതിനാൽ പ്രോസിക്യൂഷന്റെ മുഴുവൻ കേസും സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെന്ന് തുടക്കത്തിൽ തന്നെ പറയാം. സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ വിലമതിപ്പ് സംബന്ധിച്ച നിയമവും നന്നായി തീർപ്പാക്കപ്പെട്ടതാണ്. ശിവാജി സാഹബ്റാവു ബോബഡെ & മറ്റൊരാൾ വി. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം എന്ന കേസിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, ബന്ധപ്പെട്ട സാഹചര്യങ്ങൾ " ഉറപ്പായും അല്ലെങ്കിൽ ആയിരിക്കണം, എന്നത് സ്ഥാപിക്കണം അല്ലാതെ ആകാം " എന്നതല്ല.കോടതിക്ക് ഒരാളെ ശിക്ഷിക്കാൻ അയാൾ തീർച്ചയായും ഒരു പ്രതി "ആയിരിക്കണം" അല്ലാതെ "ആയിരിക്കാം" എന്നതുകൊണ്ട് മതിയാകില്ല. കുറ്റത്തിന്റെ നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുന്നത് കൃത്യമായ നിഗമനങ്ങളായിരിക്കണം, മാത്രമല്ല അവ്യക്തമായ അനുമാനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരിക്കരുത്. കുറ്റത്തിന്റെ നിഗമനത്തിലെത്തേണ്ട സാഹചര്യങ്ങളുടെ മുഴുവൻ ശൃംഖലയും പൂർണ്ണമായും സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം, മാത്രമല്ല പ്രതിയുടെ നിരപരാധിത്വവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന നിഗമനത്തിന് ന്യായമായ ഒരു അടിസ്ഥാനവും അവശേഷിപ്പിക്കരുത്. ശരദ് ബേർഡിചന്ദ് സർദ വേഴ്സസ് മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം എന്ന കേസിൽ 152-ാം ഖണ്ഡികയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അഞ്ച് സുവർണ്ണ തത്ത്വങ്ങൾ ഉടനടിയുള്ള റഫറൻസ് ആയി ഇവിടെ ചേർക്കാം:

2022_3_366_380

"152. ഈ തീരുമാനത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ വിശകലനം ഒരു പ്രതിക്കെതിരായ കേസ് പൂർണ്ണമായും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് പറയുന്നതിന് മുമ്പ് ഇനിപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് കാണിക്കും:

(1) കുറ്റത്തിന്റെ നിഗമനത്തിലെത്തേണ്ട സാഹചര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം.

ബന്ധപ്പെട്ട സാഹചര്യങ്ങൾ " തീർച്ചയായും അല്ലെങ്കിൽ ഉറപ്പായും " എന്ന് സ്ഥാപിക്കണം അല്ലാതെ "ആയിരിക്കാം" എന്ന് അല്ല എന്ന് ഈ കോടതി സൂചിപ്പിച്ചുവെന്നത് ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ശിവാജി സാഹബ്റാവു ബോബഡെ V. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം [(1973) 2 SCC 793:1973.1 (1973) 2 SCC 793.2 (1984) 4 SCC 116 SCC (Cri) 1033:1973 Crl LJ 1783] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ "തെളിയിക്കപ്പെടാം", "തെളിയിക്കപ്പെടണം അല്ലെങ്കിൽ തെളിയിക്കണം" എന്നിവ തമ്മിൽ ഒരു വ്യാകരണപരമായ മാത്രമല്ല നിയമപരമായ വ്യത്യാസവുമുണ്ട്. അതിൽ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയത്: [എസ് സി സി ഖണ്ഡിക 19, പേജ് 807: എസ് സി സി (സിആർഐ) പേജ് 1047]

"തീർച്ചയായും, ഒരു കോടതിക്ക് ഒരു വ്യക്തിയെ ശിക്ഷിക്കേണ്ടതിനു ആ പ്രതി തീർച്ചയായും കുറ്റക്കാരനായിരിക്കണം അല്ലാതെ വെറും കുറ്റക്കാരനായിരിക്കാം എന്നതുകൊണ്ട് മതിയാകില്ല കൂടാതെ 'ആയിരിക്കാം', 'ആയിരിക്കണം' എന്നിവ തമ്മിലുള്ള മാനസിക അകലം ദൈർഘ്യമേറിയതും ചില നിഗമനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവ്യക്തമായ അനുമാനങ്ങളെ വിഭജിക്കുന്നതുമാണ്".

(2) അങ്ങനെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതകൾ പ്രതിയുടെ കുറ്റത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സിദ്ധാന്തവുമായി മാത്രം പൊരുത്തപ്പെടണം, അതായത്, പ്രതി കുറ്റക്കാരനാണെന്നല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും സിദ്ധാന്തത്തിൽ അവ വിശദീകരിക്കാൻ പാടില്ല,

(3) സാഹചര്യങ്ങൾ നിർണ്ണായക സ്വഭാവവും പ്രവണതയുമുള്ളതായിരിക്കണം,

(4) തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ട ഒന്ന് ഒഴികെയുള്ള സാധ്യമായ എല്ലാ സിദ്ധാന്തങ്ങളും അവ ഒഴിവാക്കണം,

(5) പ്രതിയുടെ നിരപരാധിത്വവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന നിഗമനത്തിന് ന്യായമായ ഒരു അടിസ്ഥാനവും അവശേഷിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ പൂർണ്ണമായ തെളിവുകളുടെ ഒരു ശൃംഖല

ഉണ്ടായിരിക്കണം, കൂടാതെ എല്ലാ മാനുഷിക സാധ്യതകളിലും ഈ പ്രവൃത്തി പ്രതി ചെയ്തിരിക്കണം എന്ന് കാണിക്കണം.

8. 302-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ കുറ്റം തെളിയിക്കുന്നതിന് പ്രോസിക്യൂഷൻ "നരഹത്യ " ഒരു പ്രാഥമിക വസ്തുതയായി സ്ഥാപിക്കണമെന്നും ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. 302-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന്, പ്രോസിക്യൂഷൻ നരഹത്യയുടെ വസ്തുത തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് കോടതി ആദ്യം കാണേണ്ടതുണ്ട്. പ്രസ്തുത കേസിന്റെ വസ്തുതകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മരിച്ച ബ്രിന്ദയുടെയും കനയ്യയുടെയും പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയ പിഡബ്ല്യു-13 ഡോ. ആർ. കെ. സിങ്ങിന്റെ തെളിവുകൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രസക്തമായിരിക്കും. ഭഗിരതിയുടെ മകൾ കുമാരി ബൃന്ദാ, കനയ്യ എന്ന ചന്ദ്രശേഖർ ഗൌർ എന്നിവരുടെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം 12.12.1994 ന് നടത്തിയതായി അദ്ദേഹം കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച മൊഴിയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. മരിച്ച രണ്ട് പേരുടെയും മൃതദേഹങ്ങൾ അഴുകിയ നിലയിലായിരുന്നു. മരിച്ച വൃന്ദയുടെ കഴുത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കെട്ടിന്റെ അടയാളം മരണത്തിനു മുൻപ് ഉള്ളതാണെന്നും മരണകാരണം ശ്വാസംമുട്ടിയതിനാലുള്ള ആസ്ഫോക്സിയ ആണെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. 8 മുതൽ 10 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മരണം സംഭവിച്ചു, മരണത്തിന്റെ സ്വഭാവം ആത്മഹത്യയായിരുന്നു. കനയ്യയുടെ മൃതദേഹം കഴുത്തിൽ നിന്ന് ഇടതുവശത്തേക്ക് വളഞ്ഞതായും കഴുത്തിൽ 10 "x 5" വലിപ്പമുള്ള ലിഗച്ചർ അടയാളം ഉണ്ടെന്നും ഡോക്ടർ കനയ്യയ്ക്ക് സമാനമായ വസ്തുതകൾ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. ശ്വാസംമുട്ടിമരിച്ചതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ ആസ്ഫോക്സിയ മരണകാരണം എന്നും 8 മുതൽ 10 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മരണം സംഭവിച്ചതായും കണ്ടെത്തി. മരിച്ചവരുടെ മൃതദേഹങ്ങളിൽ ഒടിവുകൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ലെന്നും രക്തം കട്ടപിടിച്ചതായും കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ലെന്നും പരിക്കുകളൊന്നും കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ മരണകാരണം ശ്വാസംമുട്ടിയതാണ് എന്ന് താൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. മൃതദേഹങ്ങൾ അഴുകിയതിനാൽ ഇത് കൊലപാതക മരണമാണോ എന്ന് തനിക്ക് അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചു. പ്രതിയുടെ അഭിഭാഷകൻ നടത്തിയ എതിർ വിസ്താരത്തിൽ, നരഹത്യയുടെ ലക്ഷണങ്ങളൊന്നും കണ്ടെത്തിയില്ലെന്നും മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മരണം നരഹത്യയാണെന്ന് 12.12.1994 ന് നൽകിയ റിപ്പോർട്ടിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമായി സമ്മതിച്ചിരുന്നു. തീർച്ചയായും, 30.04.1995 ന് സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മരണങ്ങൾ നരഹത്യയാകാം എന്ന് ഒരു നിഗമനം എടുക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നു.

2022_3_366_380

9. ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം കുറ്റത്തിന് അപ്പീൽവാദിയുടെ ശിക്ഷാവിധി സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, മരണങ്ങൾ നരഹത്യ മരണങ്ങളാണോ എന്ന നിഗമനത്തിലെത്താൻ ഡോ. R.K. സിങ്ങിന്റെ എല്ലാ തെളിവുകളും ഹൈക്കോടതി പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. നിർഭാഗ്യവശാൽ, സെഷൻസ് കോടതി അതിന്റെ വിധിന്യായത്തിന്റെ 23-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഡോ. R.K. സിങ്ങിന്റെ പ്രസ്താവന പ്രധാനമല്ലെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു, കാരണം അദ്ദേഹം പ്രോസിക്യൂഷനോ എതിർഭാഗത്തിനോ പ്രയോജനകരമല്ലാത്ത ഒരു അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചു. കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ, മരിച്ചവരുടെ മരണം ആത്മഹത്യയല്ല, നരഹത്യയാണെന്ന് ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി തെളിയിക്കേണ്ടത് പ്രോസിക്യൂഷന് അനിവാര്യമായിരുന്നു, പ്രത്യേകിച്ചും ബ്രിന്ദയും കനയ്യയും ആത്മഹത്യ ചെയ്തുവെന്നും അവരുടെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയ ഡോ. R.K. സിംഗ് അവരുടെ മരണത്തിന്റെ സ്വഭാവം ആത്മഹത്യയാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു എന്നും പ്രതികളുടെ പ്രതിരോധം ആയിരിക്കുന്ന സാഹചകര്യത്തിൽ.

10. ഇത് പ്രോസിക്യൂഷൻ ആശ്രയിക്കുന്ന കുറ്റം ആരോപിക്കുന്ന തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കാൻ കോടതിയെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു, അതായത് കൂട്ട് പ്രതിയായ വിദേശി നടത്തിയ എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം. പ്രോസിക്യൂഷൻ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, പ്രതി വിദേശി പിഡബ്ല്യു-4 ഭോല സിങ്ങിന് മുന്നിൽ സ്വയം കുറ്റസമ്മതം നടത്തുകയും പിഡബ്ല്യു-5 ചന്ദ്രശേഖർ, പിഡബ്ല്യു-6 ബാരൻ സിംഗ്, പിഡബ്ല്യു-7 ഡുകലൂറാം എന്നിവർക്ക് മുന്നിൽ കുറ്റസമ്മതം നടത്തുകയും ചെയ്തു. നോട്ടറിക്ക് മുന്നിൽ സ്ഥിരീകരിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വിദേശിയുടെ (മുൻ പി/11) സത്യവാങ്മൂലവും പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയിരുന്നു. വിദേശിയുടെ എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ച് സെഷൻസ് കോടതി നാല് പ്രതികളെയും ശിക്ഷിച്ചെങ്കിലും, ഹൈക്കോടതി ഭാഗികമായി മേൽപ്പറഞ്ഞ എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം വിശ്വസിച്ച്, മൂന്ന് പ്രതികളായ അതായത് ഭാഗീരഥി, മംഗൾ സിംഗ്, വിദേശിയെ എന്നിവർക്കെതിരെ ഐപിസി വകുപ്പ് 34 ചേർത്തുവായിച്ചുകൊണ്ട് വകുപ്പ് 304 പ്രകാരം ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് കുറ്റവിമുക്തരാക്കി എന്നിരുന്നാലും തെളിവ് ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി വകുപ്പ് 34 ചേർത്തുവായിച്ചുകൊണ്ട് വകുപ്പ് 201 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് അവരെ ശിക്ഷിച്ചു.

2022_3_366_380

11. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 30 അനുസരിച്ച്, ഒരേ കുറ്റത്തിന് ഒന്നിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തികളെ സംയുക്തമായി വിചാരണ ചെയ്യുകയും അത്തരം വ്യക്തികളിൽ ഒരാൾ അയാളെ തന്നെയും അത്തരം വ്യക്തികളിൽ ചിലരെയും ബാധിക്കുന്ന കുറ്റസമ്മതം നടത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, കോടതിക്ക് അത്തരം കുറ്റസമ്മതം അത്തരം മറ്റൊരാൾക്കെതിരെയും അത്തരം കുറ്റസമ്മതം നടത്തുന്ന വ്യക്തിക്കെതിരെയും കണക്കിലെടുക്കാം. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം ഒരു ദുർബലമായ തെളിവാണെന്നും അത് ആത്മവിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും തെളിവുകളാൽ പൂർണ്ണമായും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നതോ അല്ലാതെ, സാധാരണയായി കൊലപാതക കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കരുത് എന്നും ഈ കോടതി സ്ഥിരമായി വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സി. ബി. ഐ മുഖേന M.P. വേഴ്സസ് പൾട്ടൻ മല്ലയും മറ്റുള്ളവരും എന്ന കേസിൽ സംഭവിച്ചത് പോലെ കൂട്ട് പ്രതി നൽകിയ എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം ഒരു സ്ഥിരീകരണ തെളിവായി മാത്രമേ തെളിവായി അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയൂ. പ്രതികൾക്കെതിരെ കാര്യമായ തെളിവുകളൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനാൽ, കൂട്ട്-പ്രതി നടത്തിയതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം അതിന്റെ പ്രാധാന്യം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു, കൂടാതെ കൂട്ട് -പ്രതിയുടെ അത്തരം എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു ശിക്ഷയും ഉണ്ടാകില്ല.

12. സഹദേവനും മറ്റൊരാളും V തമിഴ് നാട് സംസ്ഥാനം എന്ന കേസിൽ ഇത് 14-ാം ഖണ്ഡികയിൽ താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു:

"14. ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം ഒരു ദുർബലമായ തെളിവാണെന്ന് ക്രിമിനൽ നിയമശാസ്ത്രത്തിന്റെ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട തത്ത്വമാണ്. മുഴുവൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിവുകളുടെയും ശരിയായ മൂല്യനിർണ്ണയത്തിന് ശേഷം, ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു ശിക്ഷാവിധി സ്ഥാപിക്കാൻ കോടതി ഉദ്ദേശിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം, അത് ആത്മവിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റ് പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിവുകൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുവെന്നും ഉറപ്പാക്കണം. എന്നിരുന്നാലും, എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം ഭൌതിക പൊരുത്തക്കേടുകളോ അന്തർലീനമായ അസംഭവ്യതകളോ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണെങ്കിൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ ഭാഗം അനുസരിച്ച് അത് കൃത്യമാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത്തരം കുറ്റസമ്മതത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു ശിക്ഷാവിധി

നൽകുന്നത് കോടതിക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, അത്തരം തെളിവുകൾ പരിഗണിക്കാതെ വിധിക്കുന്നതിൽ കോടതി പൂർണ്ണമായും ന്യായീകരിക്കപ്പെടും ".

ജഗ്രൂപ് സിംഗ് വേഴ്സസ് പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം, എസ് .കെ യൂസഫ് വേഴ്സസ് സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് വെസ്റ്റ് ബംഗാൾ, പഞ്ചോ വേഴ്സസ് സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഹരിയാന എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ രീതി ആവർത്തിക്കുകയും ഈ കോടതി പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു. അതിൽ എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം ഒരു ദുർബലമായ തെളിവാണെന്നും അത് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടെയും ജാഗ്രതയോടെയും കോടതി പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും പ്രത്യേകം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അത് സത്യസന്ധവും ആത്മവിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കുന്നതുമായിരിക്കണം. കൃത്യമായ സാഹചര്യങ്ങളുടെ ശൃംഖല പിന്തുണയ്ക്കുകയും മറ്റ് പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിവുകൾ കൂടുതൽ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഒരു അധിക ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം കൂടുതൽ വിശ്വാസ്യതയും തെളിവുകളുടെ മൂല്യവും നേടുന്നു. പ്രസ്തുത കേസിൽ, കൂട്ട് പ്രതിയായ വിദേശി സ്വയം കുറ്റപ്പെടുത്തി PW-4 ഭോല സിങ്ങിന് മുമ്പാകെ കുറ്റസമ്മതം നടത്തി, കൂടാതെ മറ്റ് മൂന്ന് പ്രതികളായ അതായത് ഭാഗീരഥി, ചന്ദ്രപാൽ, മംഗൾ സിംഗ് എന്നിവർ കൊലപാതകം നടത്തിയെന്നും അവൻ (അതായത് വിദേശി) മൃതദേഹങ്ങൾ സംസ്കരിക്കുന്നതിനും തെളിവുകൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതിനും അവരെ സഹായിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട എന്നും മറ്റ് സാക്ഷികൾക്ക് മുമ്പാകെ അധിക ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം നടത്തി അതായത് PW-5 ചന്ദ്രശേഖർ, PW-6 ബാരൻ സിംഗ് താക്കൂർ, PW-7 ഡുകലൂറാം എന്നിവർ. എന്നിരുന്നാലും, ഹൈക്കോടതി, കൂട്ട് പ്രതിയായ വിദേശി നടത്തിയ രണ്ട് എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തക്കേടുകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, മറ്റ് പ്രതികളായ അതായത് ഭാഗീരഥി, മംഗൾ സിംഗ്, വിദേശി എന്നിവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് സുരക്ഷിതമല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തി, കൂടാതെ വിദേശി അപ്പീൽവാദിയായ ചന്ദ്രപാലിനെതിരെ വാദിച്ച ഈ എക്സ്ട്രാ ജുഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതം അയാൾക്കെതിരെ കുറ്റം ആരോപിക്കുന്ന സാഹചര്യമായി ഹൈക്കോടതി പരിഗണിച്ചു. കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, മരിച്ച വൃന്ദയുടെയും കനയ്യയുടെയും കൊലപാതകത്തിൽ മറ്റ് കൂട്ട് പ്രതികൾ കുറ്റക്കാരാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ കൂട്ട് പ്രതിയായ വിദേശിയുടെ അത്തരം ദുർബലമായ തെളിവുകൾ ശരിയായ രീതിയിൽ തെളിയിക്കപ്പെടുകയോ വിശ്വസനീയമാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയോ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, ഹൈക്കോടതിക്ക് മേൽപ്പറഞ്ഞ തെളിവുകൾ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

13. പ്രോസിക്യൂഷൻ മുന്നോട്ടുവച്ച "അവസാനമായി ഒരുമിച്ച് കണ്ട " എന്ന സിദ്ധാന്തം പരിശോധിക്കാൻ ഇത് കോടതിയെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് അനുസരിച്ച്,

2022_3_366_380

നിർഭാഗ്യകരമായ രാത്രിയിൽ പ്രതി ചന്ദ്രപാൽ മരിച്ച കനയ്യയെ വിളിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നത് പിഡബ്ല്യു-1 ധൻസിംഗ് കണ്ടിരുന്നു. ചന്ദ്രപാലിനൊപ്പം കനയ്യയെ അവസാനമായി കണ്ട സമയത്തെക്കുറിച്ചോ തീയതിയെക്കുറിച്ചോ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന വസ്തുതയ്ക്ക് പുറമെ, ഗ്രാമ പഞ്ചായത്തിന്റെ പരിസരത്ത് ഇരുന്നപ്പോൾ ചന്ദ്രപാൽ കനയ്യയെ വീട്ടിൽ വിളിക്കുന്നത് താൻ കണ്ടുവെന്ന് കരുതിയാലും, മരിച്ചവരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയ ദിവസത്തിന് പത്ത് ദിവസം മുമ്പ് ഈ സംഭവം നടന്നിരുന്നു എന്ന് കണ്ടെത്തി. രണ്ട് സംഭവങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സമയ വ്യത്യാസം അതായത് ചന്ദ്രപാൽ കനയ്യയെ വീട്ടിൽ വിളിക്കുന്നത് ധൻസിംഗ് കണ്ട ദിവസം, കനയ്യയുടെ മൃതദേഹം കണ്ടെത്തിയ ദിവസം വരെയുള്ള വ്യത്യാസം വളരെ വലുതാണ്, പ്രസ്തുത അപ്പീൽവാദിയെ ആരോപണവിധേയമായ കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടാണ്, പ്രത്യേകിച്ചും പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ മറ്റ് വ്യക്തമായ തെളിവുകളൊന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ.

14. ഇക്കാര്യത്തിൽ "അവസാനമായി ഒരുമിച്ച് കണ്ടത്" എന്ന സിദ്ധാന്തവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഈ കോടതി നിശ്ചയിച്ച നിയമത്തെ പരാമർശിക്കുന്നത് പ്രസക്തമായിരിക്കും.

15. ബോധരാജ് & മറ്റുള്ളവർ Vs ജമ്മു കശ്മീർ സംസ്ഥാനം എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതി ഖണ്ഡിക 31 ൽ ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

"31. പ്രതിയെയും മരിച്ചയാളെയും അവസാനമായി ജീവനോടെ കണ്ട സമയവും മരിച്ചയാളെ മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടെത്തിയ സമയവും തമ്മിലുള്ള സമയ വ്യത്യാസം വളരെ ചെറുതായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രതിയല്ലാതെ മറ്റാരെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സൂത്രധാരൻ ആകാൻ സാധ്യത അസാധ്യമായിത്തീരുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണ് അവസാനമായി കണ്ടു എന്ന സിദ്ധാന്തം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നത്.

16. ജസ്വന്ത് ഗിർ V പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം കേസിൽ, സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ ശൃംഖലയിൽ മറ്റേതെങ്കിലും ബന്ധത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ, ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷിയുടെ ഭാഗം വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും "അവസാനമായി ഒരുമിച്ച് കണ്ടു" എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

17. അർജുൻ മാരിക് & മറ്റുള്ളവർ Vs ബീഹാർ സംസ്ഥാനം എന്ന കേസിൽ അവസാനമായി കണ്ടു എന്ന ഒരേയൊരു സാഹചര്യം പ്രതിയുടെ കുറ്റബോധത്തിന്റെ അനുമാനവുമായി മാത്രം പൊരുത്തപ്പെടുന്നുവെന്നും അതിനാൽ ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ഒരു ശിക്ഷയും

2022_3_366_380

സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും കണ്ടെത്തൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് സാഹചര്യങ്ങളുടെ ശൃംഖല പൂർത്തിയാക്കില്ലെന്നും നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

18. മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ഒരു പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന് പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കേണ്ട ആദ്യത്തേതും പ്രധാനവുമായ വശം നരഹത്യയാണ്. മരണപ്പെട്ടയാളുടെ കൊലപാതക മരണത്തിന്റെ തെളിവ് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ തെളിവുകളിൽ ഇല്ല എങ്കിൽ, ആത്മഹത്യാ മരണത്തിനുള്ള സാധ്യത തള്ളിക്കളയാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അപ്പീൽവാദിപ്രതിഅവസാനമായി ഒരുമിച്ച് കണ്ട " എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം കുറ്റവാളികളെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

19. അതിനാൽ, രേഖയിലുള്ള തെളിവുകളുടെ ആകെത്തുക കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഐപിസിയുടെ 34 ചേർത്തുവായിച്ചുകൊണ്ട് 302 പ്രകാരം ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റത്തിന്, കൂട്ട് -പ്രതി വിദേശി നടത്തിയതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന അധിക ജൂഡീഷ്യൽ കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ വളരെ ദുർബലമായ തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടും പിഡബ്ല്യു-1 ധൻസിംഗ് മുന്നോട്ടുവച്ച "അവസാനമായി ഒരുമിച്ച് കണ്ടു" എന്ന സിദ്ധാന്തത്തെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടും അപ്പീൽവാദി-പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതി വലിയ തെറ്റ് ചെയ്തുവെന്ന് കോടതി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മരിച്ച വൃന്ദയെ എങ്ങനെയാണ്, ആരാണ് കൊലപ്പെടുത്തിയതെന്നതിന് യോഗ്യമായ തെളിവുകളൊന്നും പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, അപ്പീൽവാദി-പ്രതിക്കെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങൾ ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് വിധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സംശയം എത്ര ശക്തമാണെങ്കിലും അതിന് തെളിവ് സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയില്ല.

20. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ, അപ്പീൽ അനുവദിക്കാൻ അർഹമാണ്, അതനുസരിച്ച് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പീൽവാദി-പ്രതി ചന്ദ്രപാലിനെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കി. അദ്ദേഹത്തെ ഉടൻ മോചിപ്പിക്കാൻ നിർദ്ദേശം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

21. ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനും ഉത്തരവിന്റെ പകർപ്പ് ബന്ധപ്പെട്ട ജയിൽ അധികാരികൾക്ക് എത്രയും വേഗം അയയ്ക്കാനും ഓഫീസിനോട് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു

2022_3_366_380
നിധി ജെയിൻ